

Tom Behnke (FRI):

Frihed 2000 er også særdeles positiv over for forslaget.

Vi har altid undret os over, at hvis man i barndommen kommer ud for en hændelse, f.eks. et færdselsheld eller lignende, som senere i livet giver nogle fysiske vanskeligheder, skavanker, så kan man til enhver tid få gratis behandling, men hvis man i barndommen har været ude for en hændelse, der giver psykiske problemer senere i livet, så kan man ikke. Og det er egentlig lidt underligt. Hvorfor skal de fysiske skader have forrang frem for de psykiske skader? Det forstår vi ikke.

Egentlig er det vel sådan, at fysiske skader og psykiske skader er lige belastende, er lige ubehagelige for den, det går ud over, og derfor bør der også være ens retningslinjer. Det skal ikke være sådan, at man skelner dér.

Derfor er vi helt enige med forslagsstillerne i, at der naturligvis bør være en tidsmæssig dispensationsmulighed, således at hjælpen til børn, der har været misbrugt i deres barndom og først på et senere tidspunkt i livet får behov for hjælp, så også er til stede, og at man ikke selv skal betale for den.

Vi ved jo godt, at specielt når der ver tale om incestofre, er børnene jo utrolig loyale over for forældrene. Der er jo eksempler på personer, der har været misbrugt i deres barndom, som først har kunnet få lukket op for de her ting, efter at begge forældre er afgået ved døden, og som så på det tidspunkt har brug for hjælp, og dér skal hjælpen selvfølgelig være til stede. Alt andet vil jo være helt forkert.

Derfor mener vi, det er rimeligt, at man har en tidsmæssig dispensationsmulighed. Om der så er andre grupper, der vil komme rendende her og sige, at så vil de også være omfattet af det her: Jamen det må vi se på.

Jeg vil ikke slå ud med armene, sådan som hr. Frank Aaen gjorde, som sagde: Vi skaffer nok pengene til det hele. Men vi er meget indstillede på at se på, hvor stort området bliver, og hvor mange der så vil høre ind under det her. Og i det omfang det overhovedet kan lade sig gøre at finansiere det – og det tror jeg det kan – så er vi selvfølgelig også indstillede på at finde pengene til det.

Men til spørgsmålet om, hvor mange andre grupper der vil melde sig: Det kan være, at debatten i dag vil åbne for det, og det kan være, at flere vil melde sig under udvalgsbehandlingen. Det kunne også være, at man måske skulle prø-

ve at spørge direkte ude i nogle organisationer og foreninger og lignende, altså en form for omvendt lobbyisme, hvor vi går ud og spørger, om der er tilsvarende problemer på andre felter, og så må vi jo se på det.

Flere ordførere har henvist til Regeringens Børneudvalg, og det kan man selvfølgelig godt gøre. Men har det Børneudvalg ikke haft den mulighed? Har vi ikke en regering, som har kendt til det her problem i meget lang tid? Har regeringen ikke haft muligheden for at løse problemet, hvis den ville gøre det? Har Børneudvalget ikke haft muligheden for at løse problemet, hvis det ville gøre det?

Svaret er: Jo, men man har ikke gjort det. Og derfor er det kærkomment, at Kristeligt Folkeparti sætter fingeren lige præcis på det ømme punkt og siger: Her er et problem, her er en mangel i lovgivningen, og det må vi se at få gjort noget ved. Og når regeringen ikke kan tage sig sammen, når Børneudvalget ikke kan tage sig sammen, så må Folketinget skride til handling.

Derfor vil vi naturligvis støtte det her forslag, som alt andet lige vil sætte gang i en proces frem imod, at vi får ændret lovgivningen. Så vi er meget positive over for forslaget.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti fremsætter det her beslutningsforslag, fordi vi er blevet kontaktet af flere incestramte, der har gjort os opmærksomme på denne problemstilling: at incestramte ikke har mulighed for at få psykologhjælp, hvis der er gået mere end 6 måneder, siden de seksuelle overgreb har fundet sted.

Vi gør os ingen illusioner om, at forslaget her er tilstrækkeligt til at imødekomme incestramtes behov. Det er et smalt forslag, som vi hørte, men vi mener, det er et stort skridt i en rigtig retning.

I al sin enkelthed går vores forslag ud på at ligestille incestramte med de grupper, der får tilskud til psykologbehandling ved en akut krise. Vi ønsker konkret at føje incestramte til listen over de personer, der kan få psykologhjælp efter sygesikringloven, og vil samtidig sikre, at det ikke er erkendelsestidspunktet, der er udslaggivende for, om samfundet yder hjælp.

Der er i mine øjne hverken økonomiske eller menneskelige argumenter, der anstændigt kan tale imod, at incestramte får den hjælp, som vores forslag lægger op til.